

Ang Basahon ni Daniel - Gatus ug Napulog Lima

Pagpadayag sa mga Propetikong Kinaiya sa Kataposang Kaliwatan

Jeff Pippenger

2024-03-04

Sa kataposang kaliwatan sa usa ka katawhan nga giagianan lamang, may mga piho nga kinaiyang mapanagnaon nga mailhan. Nan, sila usa ka kaliwatan sa mga bitin nga mahilo, kay naporma nila ang kinaiya ni Satanas. Sila usa ka kaliwatan sa mga mananapaw, kay naghimo sila ug dili-balaan nga mga pakigdugtong sa mga kaaway sa Dios. Miabut sila sa usa ka kahimtang diin sila makakita, apan dili makasabot; sila makadungog, apan dili makapamalandong, kay sila wala makabig, nga gihulagway ingon nga ang ilang mga kasingkasing nanambok. Si Moises mao ang unang misaysay niining maong panghitabo.

Ug gitawag ni Moises ang tibook Israel, ug miingon kanila: Nakita ninyo ang tanan nga gibuhat sa Ginoo sa atubangan sa inyong mga mata sa yuta sa Egipto kang Faraon, ug sa tanan niyang mga alagad, ug sa tibook niyang yuta; Ang dagkung mga pagsulay nga nakita sa imong mga mata, ang mga ilhanan, ug kadtong dagkung mga katingalahan: Apan hangtud niining adlaw wala kamo hatagi sa Ginoo ug kasingkasing aron makasabut, ug mga mata aron makakita, ug mga dalunggan aron makadungog. Deuteronomio 29:2–4.

Sa unang paghisgot sa Laodiceanong panghitabo sa pagtan-aw ug pagpamati, ang dili makita sa katawhan sa Dios mao ang mga timailhan ug mga katingalahan sa ilang pundasyonal nga kasaysayan. Giila ni Jeremias kini nga panghitabo ingon nga usa ka kinaiya sa “mga buang nga ulay,” sa kataposang mga adlaw, ug ingon nga usa ka hulagway sa pagdumili sa mga buang nga ulay sa pagdawat sa mga mensahe sa tulo ka mga manolunda, nga nagsugod sa pagpahibalo sa unang manolunda sa pagkahadlok sa Magbubuhat nga Dios. Tungod niini nga pagsukol dili sila makadawat sa ulahing ulan.

Imantala kini sa balay ni Jacob, ug ipamantala kini sa Juda, nga magaingon: Pamatia karon kini, Oh buangbuang nga katawhan ug walay salabotan; nga may mga mata, apan dili makakita; nga may mga dalunggan, apan dili makadungog: Dili ba kamo mahadlok kanako? nagaingon si Jehova: dili ba kamo magkurog sa akong presensya, ako nga nagbutang sa balas nga utlanan sa dagat pinaagi sa usa ka walay-kataposang sugo, aron kini dili makalapas niana: ug bisan pa nga ang mga balud niini maghinaguros, dili gihapon sila makadaug; bisan pa nga sila modahunog, dili gihapon sila makalabang niana? Apan kining katawhana adunay usa ka masupil ug masukihong kasingkasing; sila mitalikod ug nanglakaw. Wala usab sila moingon sa ilang kasingkasing, Mangahadlok kita karon kang Jehova nga atong Dios, nga nagahatag ug ulan, sa nahauna ug sa ulahi, sa iyang panahon: gitagana niya alang kanato ang gitudlong mga semana sa ting-ani. Ang inyong mga kasal-anan maoy nagpahilayo niining mga butanga, ug ang inyong mga sala maoy nakapugong sa maayong mga butang gikan kaninyo. Jeremias 5:20–25.

Giila ni Ezekiel kadtong nagapakita sa mga kinaiya nga girepresentahan sa “nakakita apan wala makasabut” ingon nga usa ka masukihong panimalay. Sila usa ka masukihong panimalay nga dili motan-aw sa kasaysayan sa ilang mga patukoranan, nga mga buang nga ulay, nga wala makakabig tungod kay ilang gisalikway ang mensahe sa nahaunang manulonda, nga mao ang pagsalikway kanilang tanan; kay kon dili mo dawaton ang mensahe sa nahaunang manulonda, dili kamo makadawat sa ikaduha ni sa ikatulo. Niining kahimtanga ang ulahing ulan ginapugngan gikan niining mga ulay sa panahon sa ulahing ulan. Human hisguti ni Jesus kining maong kinaiya sa Iyang asoy, mipadayon dayon Siya sa pagpresentar sa sambingay sa magsasabwag.

Apan bulahan ang inyong mga mata, kay sila nakakita; ug ang inyong mga dalunggan, kay sila nakadungog. Kay sa pagkatinuod, nagaingon Ako kaninyo, nga daghang mga propeta ug mga matarung nga tawo ang nangandoy sa pagtan-aw niadtong mga butanga nga inyong nakita, ug wala makakita niini; ug sa pagdungog niadtong mga butanga nga inyong nadungog, ug wala makadungog niini. Busa pamatia ninyo ang sambingay sa magpupugas. Sa diha nga may usa ka tawo nga makadungog sa pulong sa gingharian ug dili makasabut niini, moanhi ang dautan ug kuhaon ang gipugas sa iyang kasingkasing. Mao kini siya nga nakadawat sa binhi sa daplin sa dalan. Apan siya nga nakadawat sa binhi sa mabato nga mga dapit, mao usab kini siya nga makadungog sa pulong ug dihadhi dawaton kini uban sa kalipay; apan wala siyay gamut diha sa iyang kaugalingon, kondili molungtad lamang sa makadiyot; kay sa diha nga motungha ang kasakitan o paglutos tungod sa pulong, dihadhi siya mapandol. Siya usab nga nakadawat sa binhi sa taliwala sa mga tunok mao kini siya nga makadungog sa pulong; ug ang kabalaka niining kalibutana, ug ang malimbongong bahandi, maoy nagalumos sa pulong, ug siya mahimong walay bunga. Apan siya nga nakadawat sa binhi sa maayong yuta mao kini siya nga makadungog sa pulong ug makasabut niini; nga mamunga usab ug magahatag, ang uban usa ka gatus ka pilo, ang uban kan-uman, ug ang uban katloan. Laing sambingay ang iyang gipahigayon ngadto kanila, nga nagaingon, Ang gingharian sa langit gipakasama sa usa ka tawo nga nagpugas ug maayong binhi sa iyang uma: Apan samtang nangatulog ang mga tawo, miabut ang iyang kaaway ug nagpugas ug mga sagbot taliwala sa trigo, ug milakaw sa iyang dalan. Apan sa miturok na ang tanom ug namunga, dayon mitungha usab ang mga sagbot. Busa ang mga ulipon sa agalong tagbalay miduol ug miingon kaniya, Agalon, wala ba ikaw magpugas ug maayong binhi sa imong uma? diin man diay kini nakabaton ug mga sagbot? Siya miingon kanila, Usa ka kaaway ang nagbuhat niini. Ang mga ulipon miingon kaniya, Buot ba diay nimo nga moadto kami ug panguhaon sila? Apan siya miingon, Dili; tingali unya samtang inyong panguhaon ang mga sagbot, maibot usab ninyo ang trigo uban kanila. Pasagdi silang motubo nga magkauban hangtod sa ting-ani: ug sa panahon sa ting-ani moingon Ako sa mga mag-aani, Tigoma una ang mga sagbot, ug bugkosa sila sa mga binugkos aron sunogon sila: apan tigoma ang trigo ngadto sa Akong kamalig. Mateo 13:16–30.

Ang mga buang mao ang mga bunglayan, ug ang mga manggialamon mao ang trigo. Diha sa sambingay sa napulo ka ulay, ang pagpanag-iya sa lana mao ang nagapadayag sa kalainan tali sa duha ka hut-ong; ug bahin sa trigo ug sa mga bunglayan, kini nagasukad kon ang liso, nga mao ang pulong, nasabtan ba. Ang unang paghisgot ni Moises sa usa ka hut-ong nga dili makakita ug busa dili makasabut, nagapahimutang nga ang mensahe nga pagasaboton mao ang mga ilhanan ug mga katingalahan sa pundasyonal nga kasaysayan. Ang ulahing manalagnong pakisayran ni Ellen White

sa mga elemento sa pagkabuta sa masukihong panimalay nagaila nga ang mga mata nga gipanalanginan sa pagtan-aw sa gitinguha tan-awon sa tanang mga matarung nga tawo mao ang kasaysayan sa kalihukang Millerite.

“Ang tanang mga mensahe nga gihatag gikan sa 1840–1844 kinahanglan ipasangyaw karon uban sa gahum, kay daghan ang mga tawo nga nawad-an sa ilang giya. Ang mga mensahe kinahanglan madangat sa tanang mga iglesia.

“Miingon si Cristo, ‘Bulahan ang inyong mga mata, kay sila makakita; ug ang inyong mga dalunggan, kay sila makadungog. Kay sa pagkatinuod magaingon ako kaninyo, Nga daghang mga propeta ug mga matarung nga tawo ang nangandoy sa pagtan-aw niadtong mga butanga nga inyong nakita, ug wala nila kini makita; ug sa pagdungog niadtong mga butanga nga inyong nadungog, ug wala nila kini madunggi’ [Mateo 13:16, 17]. Bulahan ang mga mata nga nakakita sa mga butang nga nakita niadtong 1843 ug 1844.” Manuscript Releases, volume 21, 436, 437.

Si Jesus sa kanunay naghulagway sa katapusan pinaagi sa sinugdanan, ug ang unang paghisgot niadtong adunay mga mata apan dili makakita ni makasabut, ug ang ulahing paghisgot nagpaila nga ang pundasyonal nga kasaysayan sa masukihong balay mao ang wala makita, ug busa gisalikway, ug sa ingon nagpugong sa mga buang sa pag-ila sa ulahing ulan. Ang kasaysayan sa 1840–1844 gihulagway pinaagi sa pagluwas sa karaang Israel gikan sa pagkaulipon sa Egipto. Ang kapakyasan sa karaang Israel sa pag-agi sa unang proseso sa pagsulay nagdala kanila ngadto sa Kadesh, diin gidawat nila ang bakak nga taho sa napulo ka mga maniniid ug nagpili ug bag-ong kapitan aron mogiya kanila pabalik sa Egipto. Kap-atan ka tuig sa ulahi gidala sila pag-usab ngadto sa Kadesh, ug napakyas si Moises pinaagi sa paghampak sa Bato sa ikaduhang higayon.

Bisan og napakyas si Moises, si Josue mipadayon gihapon sa pagpangulo kanila ngadto sa Yutang Saad. Ang katapusang pagsulay sa Kades adunay kaubang mabug-at nga pagrebelde, kay si Jesus kanunay naglarawan sa katapusan pinaagi sa sinugdanan, ug ang pagrebelde sa napulo ka mga maniniid sa Kades sa sinugdanan sa kap-atan ka tuig, ug sa pagtapos usab sa kap-atan ka tuig, naglarawan usab sa usa ka dakong pagrebelde sa Kades. Apan bisan pa sa pagrebelde ni Moises sa Kades, ang panan-awon sa pagsulod ngadto sa Yutang Saad wala na gayud malangan.

Sa rebelyon sa 1863, nga mitultol ngadto sa misamot nga rebelyon sa 1888, nga mitultol ngadto sa misamot pa gayod nga rebelyon sa 1919, nga miabut sa kinatumyan diha sa rebelyon sa 1957, gidala ni Jesus ang Laodicean Adventismo pagbalik ngadto sa Kadesh. Iyang gidala sila pagbalik ngadto sa kasaysayan diin miabot ang ikatulong manulonda ug nagsugod sa usa ka proseso sa pagsulay nga sa katapusan nagpadayag sa rebelyon sa 1863, ug sa pagpapahawa sa paglatagaw didto sa kamingawan sa Laodicea. Ang ikatulong manulonda misulod ngadto sa katapusang kasaysayan sa Laodicean Adventismo niadtong Septiyembre 11, 2001 sa dihang ang gamhanang manulonda sa Pinadayag napulog-walo, nga mao ang ikatulong manulonda, mikunsad. Unya iyang gipahibalo nga ang Babilonia napukan, sumala sa gihulagway sa pagpukan sa torre ni Nimrod, sa dihang ang mga torre sa Siyudad sa New York gipukan.

“Ang mensahe sa ikatulong manulonda dili masabtan; ang kahayag nga magadan-ag sa kalibotan pinaagi sa iyang himaya pagatawgon nga mini nga kahayag niadtong mga nagdumili sa paglakaw diha sa nagauswag nga himaya niini.” Review and Herald, Mayo 27, 1890.

Sama sa karaang Israel, mao man usab sa modernong Israel. Ang kaliwatan nga nakasaksi sa Septyembre 11, 2001 mao ang katapusang kaliwatan. Miingon si Jesus sa Lucas kapitulo baynte-uno nga “kining kaliwatahana,” ug Iyang giila kana nga kaliwatan ingon nga kadtong mga buhi sa dihang ang langit ug ang yuta mangahanaw, nga mahitabo sa Ikaduhang Pag-anhi. Kana nga kaliwatan nga mabuhi aron makasaksi sa pagbalik ni Cristo makaila sa usa ka timaan nga magpamatuod kanila nga sila mao ang katapusang kaliwatan. Sila mahibalo ug makasabut nga sila mao kadtong mga buhi sa dihang ang “epekto sa matag panan-awon” dili na “pagalugwayon.”

Sa dihang si Jesus mibiya sa templo uban sa mga tinun-an, nangutana sila Kaniya nga ipatin-aw ang buot Niyang ipasabot pinaagi sa Iyang paghulagway sa pagkagun-ob sa templo. Kana nga panag-istoryahanay nagrepresentar sa panag-istoryahanay nga pagabuhaton sa Iyang mga tinun-an sa katapusang kaliwatan. Nangandoy ang mga tinun-an nga masabtan kon unsay buot Niyang ipasabot sa dihang balik-balik Niyang gitudlo nga ang Laodiceanong Adventistang iglesia pagahipuson sa haduol nga balaod sa Domingo, maingon nga ang mga magsisimba didto igasuka gikan sa Iyang baba, ug dili na sila mao ang mga mosulti alang Kaniya.

Sa pagtubag sa mga tinun-an, gihulagway ni Jesus ang pagkalaglag sa Jerusalem ug ang kasaysayan nga misunod, hangtod gayud sa katapusan sa kalibotan. Human Niyang ipresentar ang kinatibuk-ang pagtan-aw sa kasaysayan hangtod sa bersikulo disi-nwebe, dayon Iyang giatubang ang pagkalaglag sa Jerusalem, usa ka pagkalaglag nga mahitabo unta sa krus, apan nga tungod sa kalooy ug pagkamainantuson sa Dios gipalangan sa mga kap-atan ka tuig. Sa katapusan sa kap-atan ka tuig adunay usa ka salin nga makalingkawas gikan sa pagkalaglag, apan kon maila nila ang ilhanan nga Iyang gihatag niadtong higayona.

Sa sinugdanan sa karaang Israel may usa ka yugto nga kap-atan ka tuig, nga nagsugod uban sa usa ka paghukom batok sa pagsukol sa napulo ka mga maniniid nga gilangan sulod sa kap-atan ka tuig tungod sa pagpangamuyo ni Moises. Sa katapusan sa karaang Israel may usa ka paghukom batok sa pagsukol sa krus nga gilangan sulod sa kap-atan ka tuig tungod sa mapailobong pag-antus ug kalooy ni Cristo. Sa duha ka mga kasaysayan may usa ka salin nga nakaikyas. Si Jesus sa kanunay naghulagway sa katapusan sa usa ka butang pinaagi sa sinugdanan sa usa ka butang.

Gituki ni Jesus ang ilhanan nga nalangkit sa pagkalaglag sa Jerusalem ug giila kini ingon nga “ang mga adlaw sa panimalus.”

Ug sa diha nga makita ninyo ang Jerusalem nga gilibotan sa mga kasundalohan, nan hibalo i nga haduol na ang pagkabingawan niini. Unya papalagiwa ang mga anaa sa Judea ngadto sa kabukiran; ug papahawaa ang mga anaa sa taliwala niini; ug ang mga anaa sa mga kabanikanhan, ayaw sila pasudla didto. Kay mao kini ang mga adlaw sa panimalus, aron matuman ang tanang mga butang nga nahisulat. Lucas 21:20–22.

Ang “adlaw sa panimalos” mao ang pito ka ulahing mga hampak, ug tungod niini gilangkub ni Sister White ang pagkalaglag sa Jerusalem uban sa ehekutibong paghukom sa Dios sa ulahing mga adlaw.

Pangduol kamo, kamong mga nasod, aron makadungog; ug patalinghug, kamong mga katawhan: pamatia sa yuta, ug ang tanan nga anaa niini; ang kalibotan, ug ang tanang mamugna gikan niini. Kay ang kaligutgut sa Ginoo anaa sa ibabaw sa tanang mga nasod, ug ang iyang kapungot batok sa tanan nilang mga kasundalohan: gilaglag niya sila sa hingpit, gitugyan niya sila ngadto sa ihawan. Ang ilang mga pinatay usab igasalibay sa gawas, ug ang ilang baho motungas gikan sa ilang mga minatay nga lawas, ug ang kabukiran matunaw tungod sa ilang dugo. Ug ang tanang panon sa langit mangatunaw, ug ang kalangitan mapilo sama sa usa ka linukot nga basahon: ug ang tanan nilang panon mangatagak, sama sa dahon nga mahulog gikan sa parras, ug sama sa nahulog nga igos gikan sa kahoyng igos. Kay ang akong espada mapuno sa langit: tan-awa, kini mokunsad ibabaw sa Idumea, ug ibabaw sa katawhan nga akong gitunglo, alang sa paghukom. Ang espada sa Ginoo napuno sa dugo, kini napatambok sa katambok, ug sa dugo sa mga nating karnero ug mga kanding, uban sa katambok sa mga amimislón sa mga carnero: kay ang Ginoo may usa ka halad sa Bozrah, ug usa ka dakung ihawan sa yuta sa Idumea. Ug ang mga unicornio mokunsad uban kanila, ug ang mga nati nga toro uban sa mga toro; ug ang ilang yuta mabasa sa dugo, ug ang ilang abog mapatambok sa katambok. Kay kini mao ang adlaw sa pagpanimalos sa Ginoo, ug ang tuig sa mga balus tungod sa pakiglalis sa Zion. Isaias 34:1–8.

Gihatag ni Jesus ang Iyang unang publikong pagpahayag sa Nazaret, nga didto Iyang gipahibalo ang Iyang kaugalingon ingon nga Mesiya. Kadtong pagpahayag sa matagnaong paagi gidumala sa lagda sa unang paghigot. Ang pagbasa nga Iyang gipili nagpaila nga ang Iyang buluhaton naglakip sa pagpahibalo sa “adlaw sa pagpanimalos sa Ginoo.” Nga sumala kang Isaias mao usab “ang tuig sa mga balus alang sa pagpakiglalis sa Zion.”

Didto sa Nazaret nga gisugdan ni Cristo ang Iyang pangpublikong ministeryo ug mipahibalo sa Iyang kaugalingon ingon nga Mesiya. Niadtong higayona, kadtong nakadungog sa Iyang mga pulong, apan wala makasabut, misulay sa pagpatay Kaniya pinaagi sa paghulog Kaniya gikan sa usa ka bukid. Ang sinugdanan sa Iyang ministeryo gimarkahan sa pagsulay sa mga tawo sa Iyang lungsod nga natawhan sa pagpatay Kaniya, ug ang katapusan sa Iyang ministeryo ang Iyang katawhan gayod mao ang mipatay Kaniya. Ang tumong sa Iyang ministeryo mao ang pag-ila sa Iyang kaugalingon ingon nga Mesiya, nga mao Siya diha sa dihang Siya gidihogan sa Iyang bautismo. Sa Iyang bautismo usa ka balaang simbolo mikunsad aron sa pagpamatuod sa katumanan sa tagna mahitungod sa pag-abot sa umaabot nga Mesiya. Niadtong Agosto 11, 1840 usa ka balaang simbolo mikunsad aron sa pagpamatuod sa tagna sa mensahe sa pagsulay nianang kasaysayan. Ug niadtong Septiyembre 11, 2001 usa ka balaang simbolo mikunsad aron sa pagpamatuod sa gitagna nga mensahe nianang kasaysayan, nga mao ang mensahe sa ulahing ulan.

“Human sa pagpaningkamot sulod sa duha ka adlaw uban sa mga Samarianhon, mibiya si Jesus kanila aron ipadayon ang iyang panaw paingon sa Galilea. Wala siya maglangan sa Nazaret, diin niya gigugol ang iyang pagkabatan-on ug ang unang mga tuig sa iyang pagkahamtong. Ang pagdawat kaniya didto sa sinagoga, sa dihang iyang gipahibalo ang iyang

kaugalingon ingon nga ang Dinihog, hilabihan ka dili paborable nga iyang gihukman ang pagpangita ug labi pang mabungahong mga kapatagan, aron magwali sa mga dalunggan nga maminaw, ug sa mga kasingkasing nga modawat sa iyang mensahe. Siya miingon sa iyang mga tinun-an nga ang usa ka propeta walay kadunggan sa iyang kaugalingong nasud. Kini nga sulti nagapadayag nianang kinaiyanhong pagpanuko nga anaa sa daghang mga tawo sa pag-ila sa bisan unsang talagsaon ug kahibulongang paglambo diha sa usa nga wala magpasundayag nga nagpuyo taliwala kanila, ug nga ilang suod nga nailhan sukad pa sa pagkabata. Sa samang higayon, kining maong mga tawo mahimong mapintas kaayo sa ilang kahinam tungod sa mga pagpangangkong sa usa ka dumuloong ug sa usa ka adventurer.” *The Spirit of Prophecy*, volume 2, 151.

Sa Lucas kapitulo baynte-uno, giila ni Cristo ang usa ka gatos kap-atan ug upat ka libo, ang katapusang kaliwatan nga dili mamatay. Gibuhat Niya kini pinaagi sa pagpresentar sa kasaysayan nga nagsugod sa Iyang katapusang pagduaw sa kaniadto Iyang balay sa Iyang Amahan, apan unya nahimong balay sa mga Judio. Sa asoy sa kasaysayan nga gisugdan ni Jesus sa pagpresentar, miabut Siya sa punto diin ang Jerusalem, ug ang templo nga gustong mahibal-an sa mga tinun-an, pagalaglagon (70 AD). Giila Niya ang maong pagkalaglag ingon nga mga adlaw sa panimalus, nga kabahin sa Iyang pangunang pahayag sa Iyang ministryo. Ang “mga adlaw sa panimalus” nagrepresentar dili lamang sa pagkalaglag sa Jerusalem sa tuig 70, kondili usab sa panahon sa kapungot sa Dios sumala sa girepresentahan sa pito ka ulahing mga hampak.

Kay kini mao ang adlaw sa Ginoong Dios sa mga panon, adlaw sa panimalos, aron manimalos Siya batok sa Iyang mga kabatok: ug ang espada magalamoy, ug kini mabusog ug mahubog sa ilang dugo: kay ang Ginoong Dios sa mga panon adunay halad sa yuta sa amihanang daplin sa suba sa Euphrates. *Jeremias 46:10*.

Ang “adlaw sa panimalos” batok sa Babilonya, nga gihulagway pinaagi sa “halad sa amihanang yuta daplin sa suba sa Euphrates,” magsugod sa haduol nang umalabot nga balaod sa Domingo.

Tungod sa kapungot sa Ginoo kini dili na pagapuy-an, kondili mahimong hingpit nga biniyaan: ang tagsatagsa nga moagi sa Babilonia mahibulong, ug mositsit tungod sa tanan niyang mga hampak. Panagtipon kamo batok sa Babilonia sa tanang dapit nga nagalibot kaniya: kamong tanan nga nagabakyaw sa pana, panaa siya, ayaw pagtipigi ang mga udyong: kay siya nakasala batok sa Ginoo. Singgit batok kaniya sa tanang dapit nga nagalibot kaniya: siya mitunol sa iyang kamot: ang iyang mga patukoranan nangapukan, ang iyang mga kuta nangagun-ob: kay kini mao ang panimalos sa Ginoo: panimalosi siya; ingon sa iyang gibuhay, buhata usab kana kaniya. Laglaga ang magpupugas gikan sa Babilonia, ug ang nagakupot sa galab sa panahon sa ting-ani: tungod sa kahadlok sa mapintas nga espada sila mangabalik ang tagsatagsa ngadto sa iyang kaugalingong katawhan, ug mangalagiw ang tagsatagsa ngadto sa iyang kaugalingong yuta. Ang Israel maoy usa ka karnero nga nagkatibulaag; ang mga leon maoy nag-abog kaniya: una ang hari sa Asiria maoy milamoy kaniya; ug ulahi kining si Nabucodonosor nga hari sa Babilonia maoy mipamutol sa iyang mga bukog. Busa mao kini ang giingon sa Ginoo sa mga panon, ang Dios sa Israel; Ania karon, silotan ko ang hari sa Babilonia ug ang iyang yuta, maingon nga akong gisilotan ang hari sa Asiria. Ug pabalik ko ang Israel ngadto sa iyang pinuy-anan, ug siya magapakaon sa Carmel ug sa Basan, ug ang iyang kalag matagbaw sa

bukid sa Ephraim ug sa Galaad. Niadtong mga adlaw, ug nianang panahona, nagaingon ang Ginoo, pangitaon ang kasal-anan sa Israel, ug wala kini; ug ang mga sala sa Juda, ug dili sila hikaplagan: kay pasayloon ko sila nga akong gipabilin. Tunggaha ang yuta sa Merathaim, batok kaniya gayud, ug batok sa mga pumoluyo sa Pekod: laglaga ug hingpit nga pamatya sunod kanila, nagaingon ang Ginoo, ug buhata sumala sa tanan nga akong gisugo kanimo. Ang tingog sa gubat anaa sa yuta, ug sa dakung pagkalaglag. Naunsa nga ang martilyo sa tibook kalibutan naputol ug nabungkag! naunsa nga ang Babilonia nahimong kalaglagan sa taliwala sa mga nasud! Nagbutang ako ug lit-ag alang kanimo, ug ikaw usab nadakpan, O Babilonia, ug ikaw wala mahibalo: ikaw hikaplagan, ug nadakpan usab, kay ikaw nakigbisog batok sa Ginoo. Giablihan sa Ginoo ang iyang tipiganan sa hinagiban, ug gipagula niya ang mga hinagiban sa iyang kapungot: kay kini mao ang buhat sa Ginoong Dios sa mga panon sa yuta sa mga Caldeahanon. Umari kamo batok kaniya gikan sa kinatumyang utlanan, ablihi ang iyang mga tipiganan: tapoka siya ingon sa mga pundok, ug laglaga siya sa hingpit: ayaw tugoti nga may mahibilin gikan kaniya. Patya ang tanan niyang mga toro; ipadulhog sila ngadto sa ihawan: alaut sila! kay miabut na ang ilang adlaw, ang panahon sa ilang pagduaw. Ang tingog nilang nangalagiw ug nangakalagiw gikan sa yuta sa Babilonia, aron sa pagpahibalo sa Zion sa panimalos sa Ginoo nga atong Dios, ang panimalos alang sa iyang templo. Tiguma ang mga mamamana batok sa Babilonia: kamong tanan nga nagabakyaw sa pana, magpahaluna batok niini sa tanang dapit nga nagalibot; ayaw tugoti nga may usa nga makakalagiw: balusi siya sumala sa iyang binuhatan; sumala sa tanan nga iyang gibuhat, buhata kana kaniya: kay siya nagmapahitas-on batok sa Ginoo, batok sa Balaan sa Israel. Jeremias 50:13–29.

Ang pagkalaglag sa Jerusalem niadtong tuig 70 AD nagrepresentar sa ehekutibong paghukom batok sa bigaon sa Babilonia, nga magsugod sa hapit na moabut nga balaod sa Domingo sa Tinipong Bansa sa Amerika. Nasayod si Jesus nga Iyang ginailhan ang tuig 70 AD ingong hapit na moabut nga balaod sa Domingo, kay Siya mao ang Awtor sa Iyang Pulong, ug Siya mao ang Pulong. Importante nga ilhon ang kahintang sa tagna nga gipadayag ni Jesus diha sa Lucas kapitulo baynte-uno, aron masabtan kon unsa ang ilhanan nga nagaila nga miabut na ang katapusang kaliwatan.

Padayonon nato kining pagtuon sa sunod nga artikulo.

“Ang pag-anhi ni Cristo mahitabo sa labing mangitngit nga panahon sa kasaysayan niining kalibotana. Ang mga adlaw ni Noe ug ni Lot naghulagway sa kahintang sa kalibotan sa dili pa ang pag-anhi sa Anak sa tawo. Ang Kasulatan, nga nagpunting daan ngadto niining panahona, nagapahayag nga si Satanas magabuhat uban ang tanang gahum ug ‘uban sa tanang limbong sa pagkadili-matarung.’ 2 Tesalonica 2:9, 10. Ang iyang pagpamuhat dayag nga gipadayag pinaagi sa paspas nga nagakadugang nga kangitngit, sa daghan kaayong mga kasaypanan, mga heresiya, ug mga paglimbong niining kaulahiang mga adlaw. Dili lamang kay si Satanas nagadala sa kalibotan ngadto sa pagkaulipon, kondili ang iyang mga limbong nagpatubo usab sa mga iglesia nga nagaangkon nga iya sa atong Ginoong Jesu-Cristo. Ang dakong apostasya molambo ngadto sa kangitngit nga halalum sama sa tunga sa gabii. Alang sa katawhan sa Dios, kini mahimong usa ka gabii sa pagsulay, usa ka gabii sa paghilak, usa ka gabii sa paglutos tungod sa kamatuoran. Apan gikan niadtong gabii sa kangitngit mosidlak ang kahayag sa Dios.”

“Siya mao ang nagapadan-ag sa ‘kahayag gikan sa kangitngit.’ 2 Corinto 4:6. Sa dihang ‘ang yuta walay dagway, ug walay sulod; ug ang kangitngit diha sa nawong sa kahiladman,’ ‘ang Espiritu sa Dios naglihok sa ibabaw sa nawong sa katubigan. Ug miingon ang Dios, Mahimong kahayag: ug may kahayag.’ Genesis 1:2, 3. Busa sa gabii sa espirituhanong kangitngit, ang pulong sa Dios mogula, ‘Mahimong kahayag.’ Sa Iyang katawhan Siya nagaingon, ‘Tindog, pagdan-ag; kay ang imong kahayag miabut na, ug ang himaya sa Ginoo misilang sa ibabaw nimo.’ Isaias 60:1.”

“‘Tan-awa,’ nagaingon ang Kasulatan, ‘ang kangitngit motabon sa yuta, ug mabaga nga kangitngit sa mga katawohan: apan ang Ginoo mosilang ibabaw kanimo, ug ang Iyang himaya makita ibabaw kanimo.’ Bersikulo 2. Si Cristo, ang kahayag nga mosidlak gikan sa himaya sa Amahan, mianhi sa kalibotan ingon nga iyang kahayag. Mianhi Siya aron ipaila ang Dios ngadto sa mga tawo, ug mahitungod Kaniya nahisulat nga Siya gidihogan ‘uban sa Espiritu Santo ug uban sa gahum,’ ug ‘naglibot nga nagabuhat ug maayo.’ Mga Buhat 10:38. Sa sinagoga sa Nazaret miingon Siya, ‘Ang Espiritu sa Ginoo ania Kanako, tungod kay gidihogan Niya Ako sa pagwali sa maayong balita ngadto sa mga kabus; gipadala Niya Ako sa pag-ayo sa mga nabuak ug kasingkasing, sa pagmantala ug kagawasan ngadto sa mga binihag, ug pagpauli sa panan-aw ngadto sa mga buta, sa pagpagawas sa kagawasan kanila nga dinaugdaug, sa pagmantala sa madawat nga tuig sa Ginoo.’ Lucas 4:18, 19. Mao kini ang buluhaton nga Iyang gitudlo sa Iyang mga tinun-an nga pagabuhaton. ‘Kamo mao ang kahayag sa kalibotan,’ miingon Siya. ‘Pasidlaka sa ingon niana ang inyong kahayag sa atubangan sa mga tawo, aron ilang makita ang inyong maayong mga buhat, ug himayaon ang inyong Amahan nga anaa sa langit.’ Mateo 5:14, 16.” Prophets and Kings, 217, 218.